

[Sandau.]

lave love og oprette kontorer og fylde disse med embedsmænd til at administrere disse love er vist det, man ynder at kalde det muligens kunst, men at gøre det modsatte: afvikle love, afvikle kontorer og embedsmænd, kan man vist roligt kalde det umuliges kunst.

Nu er der jo, når man ser rigtig efter, kun tale om en delvis afvikling af bestående forhold, idet det er meningen at lægge den del af udvandringskontorets virksomhed, som man ifølge det foreliggende lovforslag agter at bibeholde, ind under arbejdsdirektoratet. Det skal dog med anerkendelse siges, at det nye lovforslag er ganske enkelt med kun 6 paragraffer imod den bestående lovs 35. Dette er i sig selv en betydelig forenkling. Ikke desto mindre tror jeg personlig, at det havde været bedre, dersom man i dette tilfælde havde forsøgt det umuliges kunst og blot ophævet den bestående lov. Jeg tror, der ville være rigelig begrundelse herfor. Det fremgår da også af den højtærede arbejdsministers fremsættelsestale, at det har været til overvejelse i regeringen at foreslå loven ophævet i dens helhed.

Den udvandringslov, der blev til i 1868, tog udelukkende sigte på at sikre passagererne en så sikker overfart som muligt. Af denne første lov er der intet tilbage i det foreliggende lovforslag. Tilbage er der imod den kontrol- og oplysningstjeneste, som kom ind i loven i 1934, og den mener jeg personlig trods alt godt man kunne undvære. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at søge oplysning gennem staten; det må være en opgave for de lande, der søger immigration. Jeg kan ikke tro, at der i dag er nogen, der har interesse i at lokke udvandrere til et fremmed land under falske forudsætninger; det ville simpelt hen være dårlig økonomisk forretning at gøre det. Her vil det samme gøre sig gældende, som gør sig gældende i det almindelige forretningsliv: at kun ærlig reklame betaler sig.

Jeg forstår ikke rigtig meningen med lovforslagets bemærkninger til § 2, stk. 3, hvori det anføres, at det kan befrygtes, at konkurrencemæssige hensyn kan medføre, at hensynet til den enkelte udvandrer træder mere i baggrunden. Jeg mener, det modsatte må gøre sig gældende: at den omstændighed, at formidlingen af udvandrin-

gen bliver fri, og at der kommer fri konkurrence, vil bevirke, at hensynet til udvandreren kommer i forgrunden og ikke i baggrunden. Den støtte, en udvandrer skal have, skal han have ude i det fremmede, og dér skal det naturligvis ikke være staten. Denne støtte vil de få, som de altid har fået den, af de funktioner, der altid har virket derude, og jeg kan i den forbindelse ikke lade være med at nævne Dansk Kirke i Udlandet, der utvivlsomt har betydet kolossalt meget for danske udvandrere i store dele af verden, foruden at den har virket som samlingssted for danskheden derude — det er i hvert fald min erfaring.

Nu vil jeg bede den højtærede minister om ikke at optage mine bemærkninger på den måde, at jeg ikke ser den afvikling, der her er sket ved, at man nedskærer antallet af lovens paragraffer fra 35 til 6 eller rettere sagt 5, for den sidste paragraf siger jo blot, at loven ikke gælder for Færøerne. Derimod forekommer det mig ikke, at det, man sparer ved lovens tilsyneladende afvikling, står i noget rimeligt forhold til den store formindskelse af lovens omfang.

Ifølge lovforslagets bemærkninger vil der kunne spares ca. 45 000 kr., men da man ikke mere opkræver afgift fra de autoriserede udvandringsagenter, en afgift, som er anslået til omkring 30 000 kr., spares der, så vidt jeg kan skønne, kun ca. 5 000 kr., og da det vel antagelig ville have kostet omkring 150 000 kr. at opretholde udvandringskontoret, vil der altså med en besparelse på 45 000 kr. stadig væk blive en udgift på over 100 000 kr. Men det ligger vel i, at man ikke sådan uden videre kan afskedige de embedsmænd, der var beskæftiget på udvandringskontoret. Der sker vel en overførsel, og det er en bekræftelse på den omstændighed, at det i det hele taget er vanskeligt at afvikle offentlig virksomhed.

Jeg skal endnu en gang udtale min glæde over det, der allerede er sket, og i øvrigt tilsige mit partis velvillige medvirken i det kommende udvalgsarbejde.

Arbejdsministeren (Bundvad): Jeg vil gerne takke ordførerne for tilslutningen til lovforslaget.

Det forsøg på forenkling af lovgivningen, der her foretages, beror ikke på den omstæn-